

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

63 752

Patent dodatkowy
do patentu _____

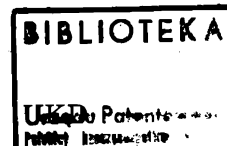
Zgłoszono: 08.IV.1969 (P 132 837)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15.I.1972

Kl. 21 c, 13/20

MKP H 01 b, 17/58

Twórca wynalazku: Bogdan Szparaga

Właściciel patentu: Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Polska)

Zawieszenie do mocowania przewodów elektrycznych lub przewodów rurowych na samoprzesuwnej obudowie górniczej

1

Przedmiotem wynalazku jest zawieszenie do mocowania przewodów elektrycznych lub przewodów rurowych na samoprzesuwnej obudowie górniczej, nadające się szczególnie do stosowania w przodkach ścianowych.

Dotychczas przewody elektryczne, przewody sprężonego powietrza itp. na ścianach z obudową samoprzesuwną, są mocowane na stałe do poszczególnych sekcji obudowy. Ponieważ sekcje obudowy przesuwają się nierównocześnie, lecz na przykład na przemian, konieczne jest zastosowanie przewodów o odpowiedniej długości, większej aniżeli długość ściany aby nie dopuścić do ich zerwania w trakcie przesuwania się sekcji obudowy. Przy takim rozwiązaniu długość przewodów musi być większa od długości ściany o około 25%. Zwisające na skutek tego przewody stanowią dodatkową przeszkodę dla pracujących w przodku ludzi.

Wady znanych urządzeń eliminuje zawieszenie do mocowania przewodów według wynalazku, w którym przewód jest umieszczony w jarzmie, które jest zamocowane wahliwie za pośrednictwem śruby w pierścieniu osadzonym przesuwnie na prowadnicy w kształcie podłużnego pręta zamocowanego trwale do spodniej części stropnicy tak, aby przewód mógł się swobodnie przesunąć po prowadnicy w kierunku ruchu tej obudowy.

Urządzenie według wynalazku eliminuje lub znacznie zmniejsza zwisy przewodów, a tym samym umożliwia oszczędność tych przewodów, oraz ma prostą

2

i niezawodną konstrukcję. Na jednym urządzeniu można zawieszać większą liczbę przewodów elektrycznych lub podobnych przewodów rurowych.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładowym wykonaniu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zawieszenie w widoku z boku, a fig. 2 oraz fig. 3 — sposób jego działania w dwu kolejnych fazach ruchu obudowy samoprzesuwnej.

Do stropnicy 1 samoprzesuwnej obudowy jest zamocowana na stałe prowadnica 2, wykonana z podłużnego, metalowego pręta o zagiętych ku górze końcach. Długość prowadnicy 2 jest równa w przybliżeniu skokowi obudowy. Na prowadnicy 2 jest osadzony przesuwnie pierścień 3, na którym z kolei jest zawieszony wahliwie za pośrednictwem śruby 4 jarzmo 5 podtrzymujące przewód 6 lub wiązkę przewodów. Jarzmo 5 może być wykonane z metalowego płaskownika lub z podgumowanej taśmy.

Jeżeli w pozycji wyjściowej przewód 6 znajduje się w skrajnym położeniu prowadnicy 2 jak na fig. 2 i jeśli co druga sekcja b, d, f obudowy przesuwają się do przodu, to te sekcje b, d, f pociągają za sobą przewód 6 w jarzmach 5 w drugie skrajne położenie na prowadnicach 2 pozostałych sekcji a, c, e obudowy. Następny ruch do przodu wykonują sekcje a, c, e, które przedtem były nieruchome i podpierały strop wyrobiska. Jarzma 5 przewodów 6 w czasie tego ruchu przesuną się do pozycji wyjściowej. Prawidłowe działanie urządzenia jest niezależne od miejsca zawieszenia jarzma 5 na prowad-

nicy 2 w chwili rozpoczęcia ruchu przez którąkolwiek sekcję od a do f obudowy.

Zastrzeżenie patentowe

zawieszenie do mocowania przewodów elektrycznych lub rurowych na samoprzesuwnej obudowie

górnicej, **znamiennie tym**, że składa się z przewodnicy (2) zamocowanej wzdłuż stropnicy (1) obudowy, oraz z jarzma (5) dla przewodu (6), zamocowanego przesuwnie i wahlwie w przewodnicy (2) za pomocą pierścienia (3) i śruby (4) tak, aby przewód (6) mógł swobodnie przesuwac się po przewodnicy (2) podczas przesuwania poszczególnych sekcji obudowy.

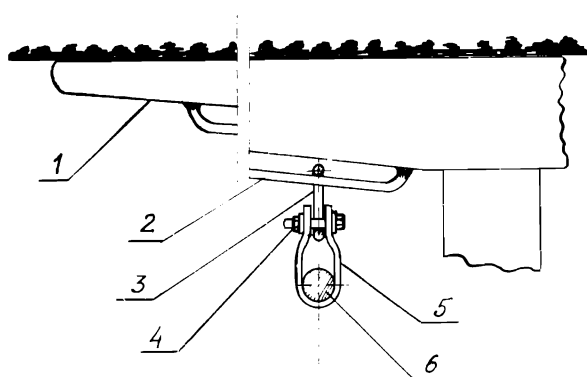

Fig. 1

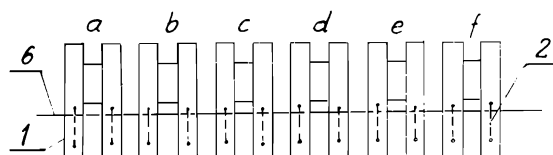

Fig. 2

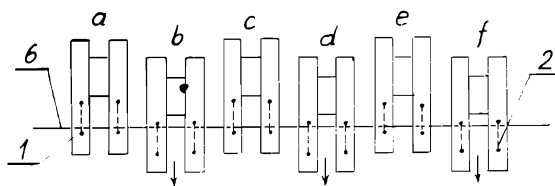

Fig. 3